

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXIII. — Wydana i rozesłana dnia 6 grudnia 1882.

164.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z d. 17 listopada 1882,

o upoważnieniach celniczych delegacyi komory głównej na wybrzeżu Dunaju w Budapeszcie.

Według doniesienia król. węgierskiego ministerstwa skarbu, delegacya król. węgierskiej komory głównej na wybrzeżu Dunaju w Budapeszcie otrzymała upoważnienia komory głównej II klasy.

Dunajewski r. w.

165.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z d. 22 listopada 1882,

o ustanowieniu delegacyi król. węgierskiej komory głównej budapeszteńskiej w dworcu towarowym król. węgierskich kolei rządowych na wybrzeżu Dunaju w Budapeszcie.

Według doniesienia król. węgierskiego ministerstwa skarbu, ustanowiona została w dworcu towarowym król. węgierskich kolei rządowych na wybrzeżu Dunaju w Budapeszcie delegacya król. węgierskiej komory głównej budapeszteńskiej, która upoważniona jest do postępowania awizacyjnego w obrocie kolejowym, tudzież do pobierania cła od olejów kopalinnych N. T. 120 i 121 b) wynoszącego 10 zł. od 100 kilogramów.

Delegacya ta rozpoczęła urzędowanie dnia 15 listopada 1882.

Dunajewski r. w.

166.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 25 listopada 1882,

tyczące się przyłączenia gminy miejscowej Luszenic do okręgu Sądu delegowanego miejsko powiatowego w Młodym Bolesławiu w Czechach.

Na zasadzie ustawy z dnia 11 czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 59) oddziela się gminę miejscową Luszenice od okręgu Sądu powiatowego benateckiego i przyłącza do okręgu Sądu delegowanego miejsko-powiatowego w Młodym Bolesławiu w Czechach.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy od dnia 1 stycznia 1883.

Pražák r. w.

167.

Rozporządzenie ministerstw spraw wewnętrznych, wyznań i sprawiedliwości z dnia 26 listopada 1882,

o wewnętrznem urządzeniu i utrzymywaniu ksiąg urodzin, zaślubin i zejścia dla członków kościoła braci ewangelickich (kościół braci hernhuckich).

§. 1.

Od dnia, w którym gmina wyznaniowa kościoła braci ewangelickich urządzi się na zasadzie ustawy z dnia 20 maja 1874 (Dz. u. p. Nr. 68), utrzymywanie ksiąg urodzin, zaślubin i zejścia dla członków tejże gminy wyznaniowej jest rzeczą jej pasterza duchownego (kaznodziei).

Dzień urządzenia się gminy wyznaniowej poda do wiadomości publicznej władza administracyjna krajowa.

§. 2.

Księgi urodzin, zaślubin i zejścia utrzymywać należy w dwóch egzemplarzach.

We względzie wewnętrznego urządzenia i zachowywania tych ksiąg, tudzież wydawania wyciągów i świadectw obowiązują ogólne przepisy ustawowe.

Za wygotowanie wyciągów i świadectw żądane być mogą opłaty tylko za zezwoleniem rządowem.

§. 3.

Nadzór nad utrzymywaniem ksiąg należy do władzy administracyjnej powiatowej. — Jest ona obowiązana przekonywać się częściej czy księgi są bezpiecznie zachowywane i porządnie utrzymywane i usuwać dostrzeżone wady.

W ciągu miesiąca stycznia każdego roku przesłać należy tejże władzy jeden z dwóch egzemplarzy ksiąg do zachowania.

§. 4.

O każdym przypadku narodzin i zejścia członków kościoła braci ewangelickich, gdy zdarzy się w obrębie władzy administracyjnej powiatowej, w którym kaznodzieja gminy wyznaniowej tego kościoła ma siedzibę, donieść należy bezpośrednio jej pasterzowi duchownemu (kaznodziei) do zapisania we właściwej księdze.

O przypadkach narodzin i zejścia członków kościoła braci ewangelickich, które zdarzą się po za obrębem rzeczzonego obszaru donieść należy władzy administracyjnej powiatowej, w której okręgu leży miejsce, gdzie zdarzył się przypadek narodzin lub zejścia.

Doniesienie to uczynić powinny osoby do tego obowiązane w przeciągu najbliższych ośmiu dni, zwyczajnie osobiście. W przypadkach narodzin oznajmić należy zarazem, jakie imię dziecku na chrzcie nadane zostało lub ma być nadane a gdy się donosi o śmierci, dołączyć należy świadectwo oględzin pośmiertnych.

§. 5.

Do doniesienia o urodzinach obowiązany jest najprzód ślubny ojciec nowonarodzonego. Jeżeli ojciec jest nieobecny, lub nie może uczynić doniesienia, albo jeżeli dziecko jest nieślubne, uczynić ma doniesienie akuszer lub akuszerka, w braku zaś ich ten, w którego mieszkaniu dziecko urodziło się. W okolicznościach tutaj nie wymienionych, na matce ciąży obowiązek doniesienia.

O zejściu donieść ma ten z małżonków, który zostaje przy życiu, w braku jego, najbliższy krewny, a gdy ten jest nieobecny, osoba, w której mieszkaniu lub domu śmierć nastąpiła.

O przypadkach urodzin i zejścia, zdarzających się w zakładach położniczych, domach podrzutków, szpitalach, więzieniach, domach pracy przymusowej i innych zakładach publicznych, donosić ma przełożony zakładu.

§. 6.

Za zaniechanie doniesienia, jakoteż za przekroczenie terminu na to wyznaczonego karani będą winni podług rozporządzenia ministerjalnego z dnia 30 września 1857 (Dz. u. p. Nr. 198).

§. 7.

Władza administracyjna powiatowa, uwiadomiona stosownie do §. 4 o przypadku urodzin lub zejścia, obowiązana jest sprawdzić wszystkie szczegóły, które się go tyczą a podług przepisu zaciągnięte być mają do ksiąg urodzin lub zejścia, i akt w tej mierze spisany udzielić miejscowemu pasterzowi duchownemu (kaznodziei) najbliższej gminy wyznaniowej kościoła braci ewangelickich do zapisania we właściwej księdze.

§. 8.

O przypadkach urodzin i zejścia, które zdarzyły się po udzieleniu pozwolenia rządowego na założenie gminy wyznaniowej kościoła braci ewangelickich, ale przed urządzeniem się tejże gminy, jeżeli odnoszą się do osób, które złożyły już deklaracją przystąpienia, przewidzianą w §. 7 ustawy z dnia 20 maja 1874 (Dz. u. p. Nr. 68), uwiadamiać należy władzę administracyjną powiatową (§§. 4 i 5), która ma je sprawdzić (§. 7) i po urządzeniu się gminy donieść o nich pasterzowi duchownemu (kaznodziei), celem zaciągnięcia do właściwej księgi.

§. 9.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy od dnia ogłoszenia.

Taaffe r. w.

Pražák r. w.

Conrad r. w.

168.**Rozporządzenie ministerstwa handlu z d. 1 grudnia 1882.**
tyczące się odciągania od pojemności parowców miejsca zajętego przez maszyny do wyrobu i przesyłania siły poruszającej.

Odnosnie do §. 13 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 24 maja 1871 (Dz. u. p. Nr. 44), rozporządza się co następuje:

Właścicielom tak nowych, jakoteż już używanych parowców bandery austriacko-węgierskiej zostawia się do woli postaranie się, aby miejsce zajęte przez maszyny do wyrobu i przesyłania siły poruszającej, które ma być od objętości statku odciągnięte, obliczone zostało albo według przepisu §§. 13—16 powyższego rozporządzenia albo według następujących prawideł.

W tym ostatnim przypadku wydane będzie nowe świadectwo wymierzenia pojemności a jeżeli pojemność statku się zmieni, zmianę tę trzeba zanotować w świadectwie wpisu owego statku.

Prawidła odciągania od pojemności parowców miejsca zajętego przez maszyny.

Na statkach poruszanych siłą pary lub inną, do której potrzebna jest maszyna, miejsce zajęte przez maszyny do wyrobu i przesyłania siły poruszającej ma być odciągane, przeto tę ilość odciągnąć trzeba od ryczałtowej pojemności statku w tonnach wyrażonej; ilość pozostała będzie stanowiła pojemność wpisową takiego statku. Ilość, którą trzeba odciągnąć, oblicza się następująco:

- a) Gdy na parowcach kołowych pojemność miejsca, zajętego wyłącznie przez kotły parowe i maszyny a do ich odpowiedniej obsługi potrzebnego, zwykłą drogą wymierzona, wynosi więcej niż 20 a mniej niż 30% ryczałtowej pojemności statku, na odciągnięcie wyznacza się 37% pojemności ryczałtowej; dla parowców szrubowych, w których pojemność rzezonego miejsca wynosi więcej niż 13 a mniej niż 20% pojemności ryczałtowej, na odciągnięcie wyznacza się 32% pojemności ryczałtowej.
- b) Gdy na parowcach miejsce zajęte przez maszyny jest większe lub mniejsze od ilości odsetkowych pod a) względnie wyznaczonych, urząd portowy lub właściciel może żądać, aby miejsce to wymierzone zostało według przepisów §§. 13—16 rozporządzenia ministeryalnego na wstępie wzmiankowanego i aby odpowiednio obliczono, ile się ma odciągnąć. Do tej ilości doliczyć jeszcze trzeba na parowcach kołowych połowę zbadanej pojemności miejsca machin a na parowcach szrubowych trzy czwarte tejże.

Przepisy niniejszego rozporządzenia nabywają mocy od dnia ogłoszenia.

Pino r. w.